

ACTIVITEITENVERSLAG 2006

Vast Comité van Toezicht op de inlichtingen-
en veiligheidsdiensten

Vast Comité van Toezicht op de inlichtingen-
en veiligheidsdiensten

Antwerpen – Oxford

HOOFDSTUK VI. DE GRIFFIE VAN HET BEROEPSORGAAN INZAKE VEILIGHEIDSMACHTIGINGEN, -ATTESTEN EN -ADVIEZEN

VI.1. VEILIGHEIDSMACHTIGINGEN, -ATTESTEN EN -ADVIEZEN

Jaarlijks onderzoeken diverse overheidsdiensten de gegevens van tienduizenden personen die een bepaalde vergunning of toelating willen bekomen of die een bepaalde functie willen bekleden. Denk maar aan personen die een identificatiebadge moeten bekomen om toegang te krijgen tot de beveiligde zone van een luchthaven of aan zij die over een bijzondere toelating moeten beschikken om geheime informatie te kunnen inkijken. Het doel van deze onderzoeken is na te gaan of de betrokkene wel betrouwbaar is. Immers, bij misbruik van de vergunning, de toelating of de functie kunnen fundamentele (staats)belangen op het spel staan. Tot 2005 gebeurden vele van deze onderzoeken zonder een afdoende wettelijke basis. Sindsdien heeft de wetgever een algemeen kader gecreëerd voor de afgifte van zgn. ‘veiligheidsattesten’ en ‘veiligheidsadviezen’.¹³⁰ Deze attesten en adviezen komen naast de reeds langer bestaande ‘veiligheidsmachtigingen’.¹³¹

Indien de bevoegde administratieve overheid een veiligheidsmachtiging of -attest weigert uit te reiken of intrekt, of nog, indien het een negatief veiligheidsadvies

---

¹³⁰ Wet van 3 mei 2005 houdende wijziging van de Wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen. Deze wet kwam tot stand na het advies van het Vast Comité I (zie hierover VAST COMITÉ I, *Activiteitenverslag 2003*, 260-283 (www.comiteri.be)).

¹³¹ Zie Wet van 11 december 1998 tot oprichting van een beroepsorgaan inzake veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen (B.S. 7 mei 1999, *err.* 24 juni 1999); Wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen (B.S. 7 mei 1999) (W.C&VM); K.B. van 24 maart 2000 tot uitvoering van de Wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen (B.S. 31 maart 2000); K.B. van 24 maart 2000 tot regeling van de rechtspleging voor het beroepsorgaan inzake veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen (B.S. 31 maart 2000).

formuleert, dan kan de betrokkene beroep aantekenen bij het ‘beroepsorgaan inzake veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen’. Dat beroepsorgaan is samengesteld uit de voorzitters van het Vast Comité I, het Vast Comité P en de Commissie tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.¹³²

In 2006 velde het Arbitragehof twee belangrijke arresten met betrekking tot het beroepsorgaan: arrest nr. 14/2006 van 25 januari 2006¹³³ en arrest nr. 151/2006 van 18 oktober 2006.¹³⁴ Daarin stelde het Hof duidelijk dat het beroepsorgaan een administratief rechtscollege is en dat de samenstelling en de werking ervan voldoende garanties bieden op onafhankelijkheid en onpartijdigheid. In die uitspraken werden nog een aantal andere belangrijke aspecten van de werking van het beroepsorgaan en van de procedure inzake de veiligheidsattesten en -adviezen aangeraakt. Doorheen dit hoofdstuk wordt hierbij stilgestaan. Hier volstaat de vermelding dat het arrest van 18 oktober 2006 één korte bepaling vernietigde omdat deze niet voldeed aan de vereisten van de voorzienbaarheid.¹³⁵

De griffie van het beroepsorgaan wordt volledig waargenomen door de griffier van het Vast Comité I. Vooraleer de activiteiten van de griffie voor het werkingsjaar 2006 toe te lichten, wordt aan de hand van schema’s de verschillende procedures van naderbij bekeken.

VI.2. DE BEVOEGDHEID VAN HET BEROEPSORGAAN

Het beroepsorgaan is bevoegd voor geschillen die betrekking kunnen hebben op vier soorten van beslissingen in het kader van de veiligheid: de veiligheidsmachtigingen, de veiligheidsattesten die toegang moeten verlenen tot plaatsen waar zich geclassificeerde documenten bevinden, de veiligheidsattesten die toegang moeten verlenen tot welbepaalde plaatsen waar zich een dreiging voordoet en, ten slotte, de veiligheidsadviezen.

---

¹³² Elk van deze leden kan vervangen worden door een plaatsvervanger mits deze lid is van het betrokken orgaan én magistraat.

¹³³ Dit arrest volgde op een prejudiciële vraag van het beroepsorgaan in zijn oorspronkelijke samenstelling, m.n. de drie leden van het Vast Comité I. De bevindingen van dit arrest gelden echter onverkort voor het beroepsorgaan in zijn huidige samenstelling.

¹³⁴ Dit arrest volgde op het beroep dat was aangetekend tegen een aantal bepalingen van de Wet van 3 mei 2005 houdende wijziging van de Wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen.

¹³⁵ Het betreft de zinsnede “*Behalve wanneer de redenen waarom het verificatiedossier werd samengesteld nog steeds bestaan en dat haar bewaring dus geboden blijft*”, uit art. 25, derde lid, Wet 11 december 1998.

Daarnaast treedt het beroepsorgaan ook op als ‘annulatierechter’ tegen beslissingen van publieke of administratieve overheden om in een bepaalde sector of voor een bepaalde plaats of *happening* veiligheidsadviezen of -attesten aan te vragen (zie VI.2.3 en VI.2.4).

VI.2.1. DE VEILIGHEIDSMACHTIGINGEN

Personen die uit hoofde van hun functie toegang (moeten) hebben tot geclassificeerde gegevens, moeten over een specifieke machtiging beschikken. Die zgn. ‘veiligheidsmachtiging’ heeft voornamelijk tot doel om gevoelige informatie te beschermen door er de beschikbaarheid van te beperken tot personen van wie mag verwacht worden dat ze voldoende garanties bieden inzake geheimhouding, loyauteit en integriteit. Maar de machtiging geldt niet alleen voor natuurlijke personen en heeft niet noodzakelijk betrekking op de toegang tot geclassificeerde informatie. Rechtspersonen die bijvoorbeeld willen meedingen naar overheidscontracten in gevoelige sectoren, kunnen ook worden doorgelicht.¹³⁶ Daarnaast kan de machtiging ook aangevraagd worden in uitvoering van verdragen die België gesloten heeft met andere landen of met internationale of supranationale instellingen.

Voorafgaand aan de toekenning van de veiligheidsmachtiging gebeurt een ‘veiligheidsonderzoek’. Voor militairen en ondernemingen die contracten (willen) uitvoeren in de militaire sfeer, wordt dit onderzoek uitgevoerd door een speciale sectie van de militaire inlichtingendienst ADIV; voor alle anderen gebeurt het onderzoek door speciaal daartoe aangeduide agenten van de buitendiensten van de Veiligheid van de Staat.

De duur en de reikwijdte van het veiligheidsonderzoek zijn afhankelijk van het vereiste veiligheidsniveau (inzage van vertrouwelijke, geheime of zeer geheime gegevens). Voor een machtiging van het niveau ‘ZEER GEHEIM’ kan het onderzoek zes tot negen maanden in beslag nemen. Om de betrouwbaarheid van de aanvrager na te gaan, kunnen de onderzoekers tal van overheidsbestanden raadplegen die een zicht geven op de gerechtelijke, administratieve, financiële en sociale situatie van de betrokkene. Zij zullen niet alleen bestaande bestanden raadplegen, maar ook bijkomend onderzoek verrichten (buurtonderzoek, bevraging van de werkgever...). Daarbij komt dat ook de partner en zelfs andere meerderjarige personen die samenwonen met de aanvrager, kunnen worden doorgelicht.

---

¹³⁶ Eind 2006 werd bepaald dat private (rechts)personen een retributie moeten betalen vooraleer het veiligheidsonderzoek kan worden gevoerd (art. 270 Wet van 27 december 2006, B.S. 28 december 2006). De Koning moet echter eerst de hoogte van deze retributie bepalen vooraleer de regeling in werking kan treden. Deze retributie zal ook verschuldigd zijn door private personen die een veiligheidsattest of een veiligheidsadvies behoeven.

Na het onderzoek stellen de agenten een onderzoeksverslag op dat ze toezenden aan de overheid die uiteindelijk zal beslissen over de al dan niet toekenning van de veiligheidsmachtiging; de veiligheidsoverheid. Meestal is dit de Nationale Veiligheids-overheid (NVO) die ressorteert onder de FOD Buitenlandse Zaken.¹³⁷ Wanneer de veiligheidsmachtiging echter betrekking heeft op een persoon die werkzaam is binnen de Veiligheid van de Staat of die hiervoor kandideert, beslist de administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat over de machtiging; wanneer het een persoon betreft die onder de minister van Landsverdediging ressorteert of die kandidaat is voor een betrekking binnen de FOD Landsverdediging, komt deze bevoegdheid toe aan de chef van de Algemene Dienst inlichting en veiligheid.

De veiligheidsmachtiging is in principe geldig voor vijfjaar. De veiligheidsoverheid kan de duur van de machtiging wel beperken. Na die periode zal een volledig nieuw veiligheidsonderzoek gebeuren. Niets belet echter dat de inlichtingendienst reeds eerder bepaalde elementen uit het privéleven van de betrokkene verifieert. Indien nodig kan zij de veiligheidsoverheid aanbevelen de machtiging voortijdig in te trekken.

VI.2.2. DE VEILIGHEIDSATTESTEN VOOR TOEGANG TOT PLAATSEN MET GECLASSIFICEERDE GEGEVENS

De Wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen laat welbepaalde overheden¹³⁸ toe om, indien zij dit nodig achten, een veiligheidsmachtiging te eisen voor personen die toegang moeten verkrijgen tot plaatsen waar zich geclassificeerde documenten bevinden, ook al moeten ze geen kennis nemen van die informatie. Bedoeld wordt bijvoorbeeld de situatie van een bezoeker of een schoonmaakploeg. De procedure om een veiligheidsmachtiging uit te reiken, is echter zeer omslachtig en tijdrovend. Daarom voorzag de wetgever in een vereenvoudigde procedure. Zo kunnen diezelfde overheden sinds 2005 een veiligheidsattest eisen voor de toegang tot hun lokalen. Concreet betekent dit dat er geen ‘veiligheidsonderzoek’ zal worden gevoerd, maar dat er slechts een snelle ‘veiligheidsverificatie’ zal plaatsvinden. Deze verificatie bestaat

¹³⁷ De NVO is samengesteld uit het hoofd of een vertegenwoordiger van de FOD Buitenlandse Zaken, de Veiligheid van de Staat, de Algemene Dienst inlichting en veiligheid, de Algemene Directie Crisiscentrum van de FOD Binnenlandse Zaken, het Federaal Agentschap voor nucleaire controle, de federale politie, de Algemene Directie Economisch Potentieel van de FOD Economie, het Directoraat-generaal Luchtvaart van de FOD Mobiliteit en de Administratie der Douane en Accijnzen.

¹³⁸ Het moet gaan over een overheid opgesomd in art. 4 K.B. van 24 maart 2000 tot uitvoering van de Wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen (zie verder onder VI.3.4).

uit de raadpleging en evaluatie van een limitatieve lijst van gegevens: de gegevens waarover de Veiligheid van de Staat en de Algemene Dienst inlichting en veiligheid beschikken, de gerechtelijke gegevens die door de politiediensten worden overgezonden mits toelating van de gerechtelijke overheden, het centraal strafregister, het bevolkings- en vreemdelingenregister, het wachtregister van de vreemdelingen, het Rijksregister en de informatie waarover de politiediensten beschikken n.a.v. een identiteitscontrole. Er wordt geen bijkomend onderzoek ingesteld en geen *check* gedaan van personen die samenwonen met de aanvrager.

Vooraleer de eigenlijke verificatie plaatsvindt, zal de betrokkene in kennis worden gesteld via een specifiek document dat hem wordt overgemaakt. Indien de betrokkene niet wenst dat er een verificatie gebeurt, doorstreept hij of zij het document en zendt het aangetekend terug naar de overheid die de verificatie had aangevraagd. Het gevolg zal wel zijn dat hij niet tot de plaats kan worden toegelaten.

De verificatie gebeurde in 2006 in de regel door de directeur-generaal van de Algemene Directie Crisiscentrum van de FOD Binnenlandse Zaken.¹³⁹ Sommige diensten (zoals bijvoorbeeld de Veiligheid van de Staat en de Algemene Dienst inlichting en veiligheid) kunnen echter zelf overgaan tot de verificatie en tot het al dan niet uitreiken of intrekken van het attest.

Het doel van het attest – namelijk de toegang tot een bepaalde plaats voor een korte periode mogelijk maken – maakt dat het in principe slechts een beperkte geldingsduur heeft. Bij een nieuw bezoek aan die plaats kan de overheid een nieuwe verificatie (laten) verrichten. Maar dit is geen verplichting. De verantwoordelijke van de plaats beslist hier autonoom over.

VI.2.3. DE VEILIGHEIDSATTESTEN VOOR EEN BEPAALDE PLAATS OF EVENEMENT

De Wet van 3 mei 2005 heeft nog een tweede soort veiligheidsattest ingevoerd, nl. een attest voor de persoon die voor beperkte duur toegang wil “*tot lokalen, gebouwen of terreinen die een band hebben met functies van publieke overheden of tot een welbepaald nationaal of internationaal, diplomatiek of protocollair evenement*” en waar zich een specifieke dreiging voordoet. Concreet kan worden gedacht aan de toegang tot een Europese top of andere internationale vergaderingen waar controle van bijvoorbeeld deelnemers, bezoekers, leveranciers en journalisten plaatsvindt.

Dit attest kan slechts onder zeer strikte voorwaarden worden geëist.

Vooreerst mag de verplichting om over een attest te beschikken alleen opgelegd worden door de ministers van Justitie, van Binnenlandse Zaken of van Landsverdedi-

¹³⁹ Vanaf 1 januari 2007 werd die rol overgenomen door de Nationale Veiligheidsoverheid (NVO).

ging, door een gouverneur, een burgemeester, de directeur-generaal van het Crisiscentrum van de Regering of door de gerechtelijke overheden die bevoegd zijn voor de handhaving van de orde ter terechtzittingen van de hoven en rechtbanken.

Deze overheden mogen slechts van deze mogelijkheid gebruik maken voor redenen van openbare orde, veiligheid of de bescherming van de fysieke integriteit van de aanwezige personen voor zover er zich een mogelijke dreiging aandient zoals voorzien in de Wet van 30 november 1998 op de inlichtingen- en veiligheidsdienst (bv. terrorisme).

De beslissing van de publieke overheid om attesten te eisen voor een plaats of een evenement moet worden gemotiveerd en ter kennis gebracht van de veiligheidsoverheid, die de verificatie zal verrichten¹⁴⁰ en van de organisatoren van het evenement of van de verantwoordelijken voor de lokalen, de gebouwen of de terreinen. Deze beslissing, die een normatief karakter heeft en bijvoorbeeld de vorm kan aannemen van een ministerieel of Koninklijk besluit, moet goed worden onderscheiden van de beslissing om in individuele gevallen al dan niet een attest toe te kennen. De organisatoren of de verantwoordelijken moeten op hun beurt alle betrokken personen op de hoogte brengen van de beslissing die inhoudt dat zij aan een veiligheidsverificatie zullen worden onderworpen. Deze kennisgeving zal gebeuren aan de hand van een specifiek document dat de betrokkene doorstreept en aangetekend kan terugzenden indien hij niet aan een verificatie wenst te worden onderworpen.

Indien de bevoegde veiligheidsoverheid van mening is dat het verzoek om in een bepaald domein over te gaan tot verificaties niet gerechtvaardigd is, zal zij weigeren hierop in te gaan. De betrokken overheid kan hiertegen beroep instellen bij het beroepsorgaan. Omgekeerd kan elke burger die hierbij belang heeft, zich richten tot het beroepsorgaan wanneer hij van oordeel is dat de normatieve administratieve rechtshandeling van een overheid om attesten te eisen, tegen de wet ingaat.

Gelet op al deze voorwaarden heeft het Arbitragehof in haar arrest nr. 151/2006 van 18 oktober 2006 geoordeeld dat deze regeling niet indruist tegen de artikelen 22 en 25 van de Grondwet en 8 en 10 van het EVRM. De overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven is dus voorgeschreven door een voldoende precieze wettelijke bepaling, ze beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en ze is evenredig met de nagestreefde wettige doelstelling.

---

¹⁴⁰ Tot eind 2006 was dit in de regel de directeur-generaal van de Algemene Directie Crisiscentrum van de FOD Binnenlandse Zaken; sindsdien is dit de Nationale Veiligheidsoverheid, tenzij de overheden bedoeld in art. 22ter, tweede lid van de Wet van 11 december 1998 zelf tot een verificatie willen overgaan voor de toegang tot plaatsen waarvoor ze zelf verantwoordelijk zijn of voor evenementen die ze zelf organiseren.

VI.2.4. DE VEILIGHEIDSADVIEZEN

Naast een mogelijke of een concrete dreiging in een gebouw of op een plaats, kunnen bepaalde terreinen vanuit hun aard zelf gevoelig zijn voor dreigingen. Denk maar aan het tarmac van een luchthaven. Wie misbruik maakt van de mogelijkheid om op die plaats te komen, kan ernstige schade toebrengen aan fundamentele (staats)belangen. Hetzelfde geldt voor personen die een bepaalde functie of opdracht uitoefenen of die een bepaalde vergunning wensen.

Net zoals bij de veiligheidsattesten, worden de onderzoeken ten behoeve van die administratieve overheden ‘veiligheidsverificaties’ genoemd. Ze mogen niet plaatsvinden wanneer de betrokkene het kennisgevingdocument doorstreept heeft teruggezonden. De verificaties resulteren hier in ‘veiligheidsadviezen’.

In 2006 waren drie overheden bevoegd om deze adviezen te verstrekken: de Veiligheid van de Staat in het kader van de wapenwetgeving¹⁴¹, het Directoraat-generaal Luchtvaart van de FOD Mobiliteit en Vervoer voor luchthavenidentificatiebadges en de Nationale Veiligheidsoverheid in alle andere gevallen.

Deze veiligheidsadviezen kunnen betrekking hebben op de meest uiteenlopende situaties. Anders dan voor de veiligheidsattesten, komen hier *alle* administratieve overheden in aanmerking om dergelijke adviezen aan te vragen. De beslissing om een veiligheidsadvies te vragen, kan slechts genomen worden “*wanneer de uitoefening van een beroep, een functie, een opdracht of mandaat, of de toegang tot lokalen, gebouwen of terreinen, of van het bezit van een vergunning, een licentie of een toelating door een niet-geëigend gebruik schade kan toebrengen aan de verdediging van de onschendbaarheid van het nationaal grondgebied en van de militaire defensieplannen, de vervulling van de opdrachten van de strijdkrachten, de inwendige veiligheid van de Staat, met inbegrip van het domein van de kernenergie, en het voortbestaan van de democratische en grondwettelijke orde, de uitwendige veiligheid van de Staat en de internationale betrekkingen van België, het wetenschappelijk en economisch potentieel van het land, de veiligheid van de Belgische onderdanen in het buitenland of de werking van de besluitvormingsorganen van de Staat*”.¹⁴² De regering dacht hierbij voornamelijk aan volgende gevallen:

- de erkenning van de leden van de Belgische Moslimexecutieve;
- de identificatiebadges op luchthavens voor personen die toegang moeten hebben tot de beveiligde zones;
- een afwijking van de nationaliteitsvoorwaarde voor godsdienstleraars;
- de toelating tot de gevangenis als aalmoezenier of consulent;

¹⁴¹ Sinds 1 januari 2007 komt deze bevoegdheid toe aan de Nationale Veiligheidsoverheid.

¹⁴² Art. 22quinquies, § 1, W.C&VM.

- de toelating tot het houden en dragen van wapens indien de aanvrager geen woonplaats heeft in België¹⁴³;
- een speciale vergunning voor uit- of doorvoer van wapens of militair materieel;
- de toekenning van verblijfs- en vestigingsvergunningen aan vreemdelingen;
- de erkenning van het technisch personeel voor installatie en onderhoud van de centrale tapkamer van de federale politie.

Net zoals bij ‘veiligheidsattesten voor een bepaalde plaats of evenement’, kan de bevoegde veiligheidsoverheid weigeren veiligheidsverificaties te verrichten indien zij van oordeel is dat deze niet wettelijk gerechtvaardigd zijn. Maar ook hier kan de betrokken overheid beroep instellen bij het beroepsorgaan. Anderzijds kan elke burger die daarbij belang heeft, zich eveneens tot het beroepsorgaan wenden om de vernietiging te bekomen van de beslissing om veiligheidsadviezen aan te vragen.

Ook hier oordeelde het Arbitragehof in haar arrest nr. 151/2006 van 18 oktober 2006 dat de beoordelingsbevoegdheid van de administratieve overheden niet onbegrensd is zodat deze regeling artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het EVRM niet schenden.

VI.3. DE VERSCHILLENDE TOEKENNINGS- EN BEROEPSPROCEDURES

VI.3.1. ALGEMEEN

In wat volgt worden de procedures weergegeven voor het bekomen van een veiligheidsmachtiging, -attest of -advies en wordt telkens hun respectievelijke beroepsprocedure toegelicht. Ook wordt aandacht besteed aan het beroep tegen een beslissing van een overheid om over te gaan tot bepaalde verificaties of tegen de weigering van de bevoegde veiligheidsoverheid om die verificaties uit te voeren.

Voor elk van deze gevallen wordt de procedure schematisch weergegeven en wordt, waar nodig, bijkomende uitleg verschaft.

Vooraf worden een aantal belangrijke regels toegelicht die gemeenschappelijk zijn aan alle beroepsprocedures en dit los van het voorwerp van het beroep.

---

¹⁴³ In dit geval kan het verificatiedossier twee bijkomende gegevens bevatten: gerechtelijke informatie afkomstig van het openbaar ministerie en informatie van diensten die afhangen van de minister van Binnenlandse Zaken.

VI.3.1.1. De berekening van de termijnen

De termijnen die gelden voor het beroepsorgaan worden soms uitgedrukt in (kalender)dagen en soms in werkdagen. Wel is de wijze van berekening van de termijn steeds dezelfde: er moet worden gerekend vanaf de dag volgend op de dag waarop de handeling die de termijn doet lopen, wordt gesteld en loopt tot het einde van de laatste dag van de termijn. Is die laatste dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de laatst nuttige dag verschoven naar de eerstvolgende werkdag.

VI.3.1.2. De samenstelling van de beroepsakte

De eiser moet aangetekend een door hem of zijn advocaat ondertekende en gedagtekende beroepsakte overmaken, samen met twee door de ondertekenaar voor eensluidend verklaarde afschriften. De beroepsakte moet volgende gegevens bevatten:

- de naam en voornamen, plaats en datum van geboorte, woon- of verblijfplaats van de eiser of, indien het een rechtspersoon betreft, de benaming en de maatschappelijke zetel, de identiteit van de bestuurders, de zaakvoerders, de commissarissen of de personen aangesteld voor het bestuur of het beheer en een kopie van de statuten;
- de beslissing of het advies waartegen het beroep wordt ingesteld (dit is uiteraard niet mogelijk indien het beroep gericht is tegen het uitblijven van een beslissing);
- een uiteenzetting van de omstandigheden van de zaak en de ingeroepen redenen;
- desgevallend het document waaruit blijkt dat de betrokkene in kennis werd gesteld van de te verrichten veiligheidsverificatie;
- elk document dat de eiser dienstig acht;
- een inventaris van de ter staving ingeroepen stukken.

VI.3.1.3. Het horen van leden van een politie- of inlichtingendienst

Indien het beroepsorgaan het nuttig acht, kan het leden van de politie- of inlichtingendiensten die hebben meegewerkt aan het veiligheidsonderzoek of de veiligheidsverificatie, horen. Zij zijn verplicht aan het beroepsorgaan de geheime informatie mee te delen waarover zij beschikken, tenzij die informatie betrekking heeft op een lopend opsporings- of gerechtelijk onderzoek. Vreest het lid dat zijn verklaringen de bescherming van de bronnen, de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van derden of de vervulling van de opdrachten van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten in het gedrang kunnen brengen, dan beslist de voorzitter van het beroepsorgaan over de kwestie.

VI.3.1.4. De dossierinzage

In principe hebben de verzoeker en zijn of haar advocaat inzage in het hele dossier dat aan het beroepsorgaan wordt voorgelegd. Op verzoek van de betrokken politie- of inlichtingendienst kan het beroepsorgaan echter beslissen dat bepaalde stukken uit het onderzoeks- of verificatiedossier of uit de verklaringen van leden van deze diensten, geheim moeten blijven en dus niet ter inzage mogen zijn van de betrokkene en de advocaat. Het Arbitragehof¹⁴⁴ oordeelde reeds dat het recht om kennis te nemen van alle elementen van het dossier kan worden beperkt, m.n. wanneer de nationale veiligheid dat vereist. Deze inmenging in de rechten van verdediging kan echter enkel worden verantwoord indien zij strikt evenredig is met het belang van de te bereiken doelstellingen en indien zij gepaard gaat met een procedure die een onafhankelijke en onpartijdige rechter in staat stelt de wettigheid van de procedure te onderzoeken.

Dit recht op inzage van het dossier en de mogelijkheid om stukken uit het dossier te verwijderen, is niet expliciet voorzien bij het beroep tegen de normatieve administratieve rechtshandelingen waarbij een publieke of administratieve overheid veiligheidsattesten of -adviezen wenst (VI.3.10).

VI.3.1.5. Het horen van de verzoeker en diens advocaat

Met uitzondering van het beroep tegen de normatieve administratieve rechtshandelingen om verificaties uit te voeren (zie VI.2.10), is het beroepsorgaan wettelijk verplicht de betrokkene die dit wenst, te horen. De verzoeker kan zich desgewenst laten bijstaan door een advocaat.

VI.3.1.6. De motivering van de beslissing of van het advies

Het beroepsorgaan moet zijn beslissingen en adviezen motiveren. Dit betekent evenwel niet dat de eiser ook in kennis zal worden gesteld van de volledige motivering. Die kennisgeving mag immers geen enkele inlichting bevatten waarvan de mededeling schade zou kunnen toebrengen aan de verdediging van de onschendbaarheid van het nationaal grondgebied, aan de militaire defensieplannen, aan de vervulling van de opdrachten van de strijdkrachten, aan de inwendige veiligheid van de Staat, met inbegrip van het domein van de kernenergie, aan het voortbestaan van de democratische en grondwettelijke orde, aan de uitwendige veiligheid van de Staat en de internationale betrekkingen, aan het wetenschappelijk of economisch potentieel of elk ander fundamenteel belang van het land, aan de veiligheid van Belgische onderdanen in het buitenland, aan de werking van de besluitvormingsorganen van de Staat,

---

¹⁴⁴ Arrest nr. 14/2006 van 25 januari 2006.

De griffie van het beroepsorgaan inzake veiligheidsmachtigingen,
-attesten en -adviezen

aan de bescherming van de bronnen of aan de bescherming van het privéleven van derden.

VI.3.1.7. Geen beroepsmogelijkheid tegen beslissingen van het beroepsorgaan

Het is belangrijk op te merken dat er geen enkele beroepsmogelijkheid bestaat tegen de beslissingen van het beroepsorgaan. Het Arbitragehof¹⁴⁵ stelde vast dat deze regeling niet indruist tegen de Grondwet noch tegen het EVRM.

---

¹⁴⁵ Arbitragehof, Arrest nr. 14/2006 van 25 januari 2006.

VI.3.2. DE TOEKENNINGSPROCEDURE VAN DE VEILIGHEIDSMACHTIGING

De procedure tot de toekenning van een veiligheidsmachtiging start bij de door de bevoegde minister of de leiding van een publieke of private rechtspersoon aangeduide veiligheidsofficier. Deze veiligheidsofficier moet aan de betrokkene een basisvragenlijst overhandigen, samen met een document waarin nader wordt toegelicht hoe het veiligheidsonderzoek zal verlopen.

Deze basisvragenlijst en het document van kennisgeving moeten, samen met een document waaruit blijkt dat de betrokkene zijn instemming verleent met het onderzoek, worden terugbezorgd aan de veiligheidsofficier. Vanaf dat ogenblik begint de termijn waarbinnen de hele procedure moet afgerond zijn, te lopen.

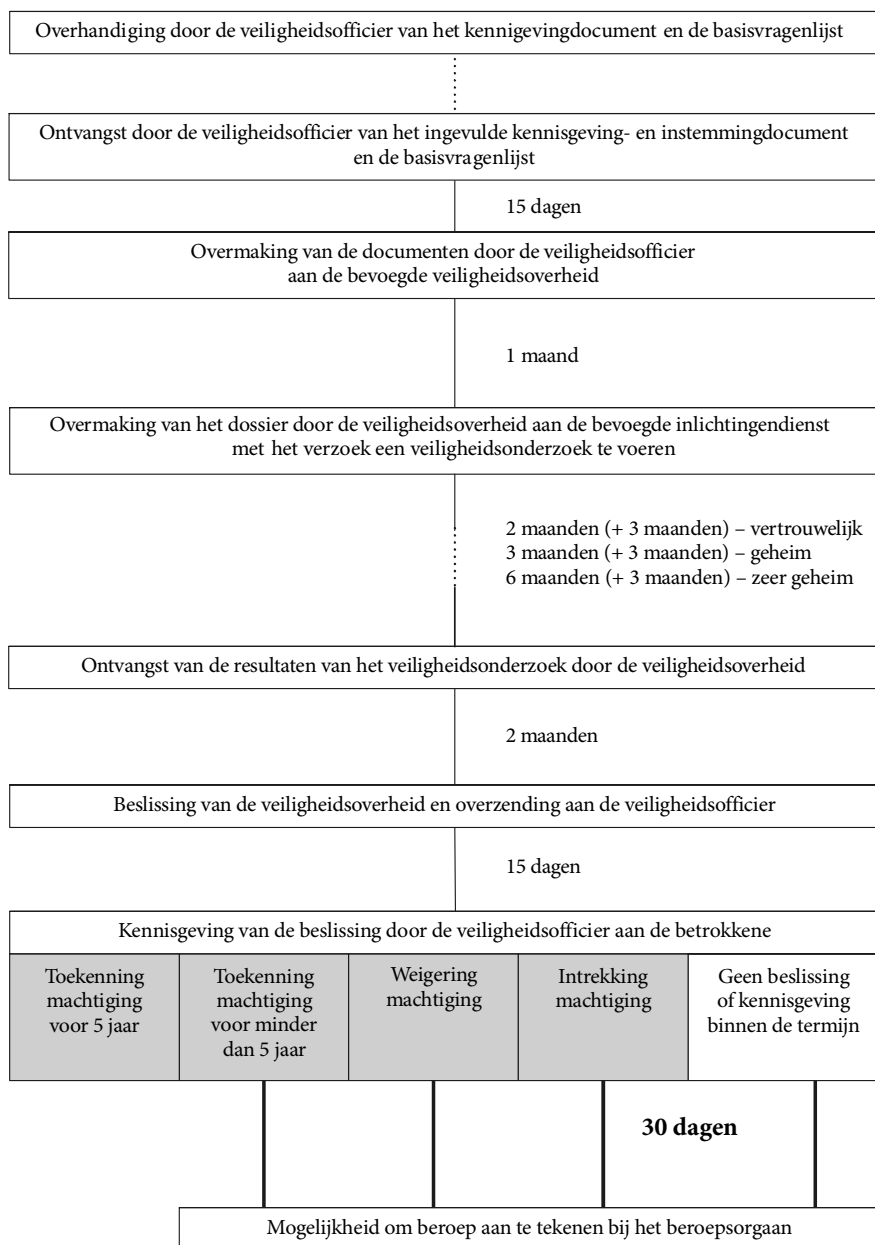
De veiligheidsofficier moet het document overmaken aan de bevoegde veiligheids-overheid (de NVO, de Veiligheid van de Staat of de ADIV).

De veiligheids-overheid moet ofwel de specifieke aangewezen agenten van de Veiligheid van de Staat of van de ADIV belasten met het eigenlijke onderzoek. De duur van het eigenlijke onderzoek zal variëren in functie van het niveau van de vereiste veiligheidsmachtiging, m.n. twee maanden voor het niveau 'VERTROUWELIJK', drie maanden voor het niveau 'GEHEIM' en zes maanden voor het niveau 'ZEER GEHEIM'. Elk van deze termijnen kan worden verlengd met maximaal drie maanden indien er gegevens in het buitenland moeten worden ingewonnen. De uiteindelijke beslissing wordt genomen door de bevoegde veiligheids-overheid. Er kunnen zich vijf situaties voordoen:

- de veiligheidsmachtiging wordt toegekend voor de duur van vijf jaar;
- de veiligheidsmachtiging wordt toegekend, maar voor een duur van minder dan vijf jaar;
- de machtiging wordt geweigerd;
- een eerder toegekende machtiging wordt ingetrokken;
- de veiligheids-overheid heeft geen beslissing genomen binnen de wettelijke termijn of haar beslissing werd niet tijdig aan de betrokkene ter kennis gebracht.

In de laatste vier gevallen is er beroep mogelijk bij het beroepsorgaan. Wel zal het voor de betrokkene onmogelijk zijn precies uit te maken wanneer een beslissing laattijdig (betekend) is, aangezien hij geen zicht heeft op de datum waarop de verschillende termijnen beginnen te lopen.

Schema 1. De veiligheidsmachtiging en de toekenningsprocedure

VI.3.3. DE BEROEPSPROCEDURE M.B.T. DE VEILIGHEIDSMACHTIGING

Beroep is mogelijk in vier gevallen:

- de machtiging wordt verleend voor een termijn die korter is dan vijf jaar;
- de machtiging wordt geweigerd;
- de machtiging wordt ingetrokken;
- er is geen beslissing of geen betekende beslissing binnen de wettelijke termijn.

Zowel de originele als de betekende beslissing moet worden overgemaakt aan het beroepsorgaan aangezien ze kunnen verschillen. Het is immers zo dat de veiligheids-overheid – net zoals het beroepsorgaan (zie VI.3.1.6) – in de kennisgeving geen melding mag maken van inlichtingen waarvan de mededeling schade zou kunnen toebrengen aan fundamentele (staats)belangen.

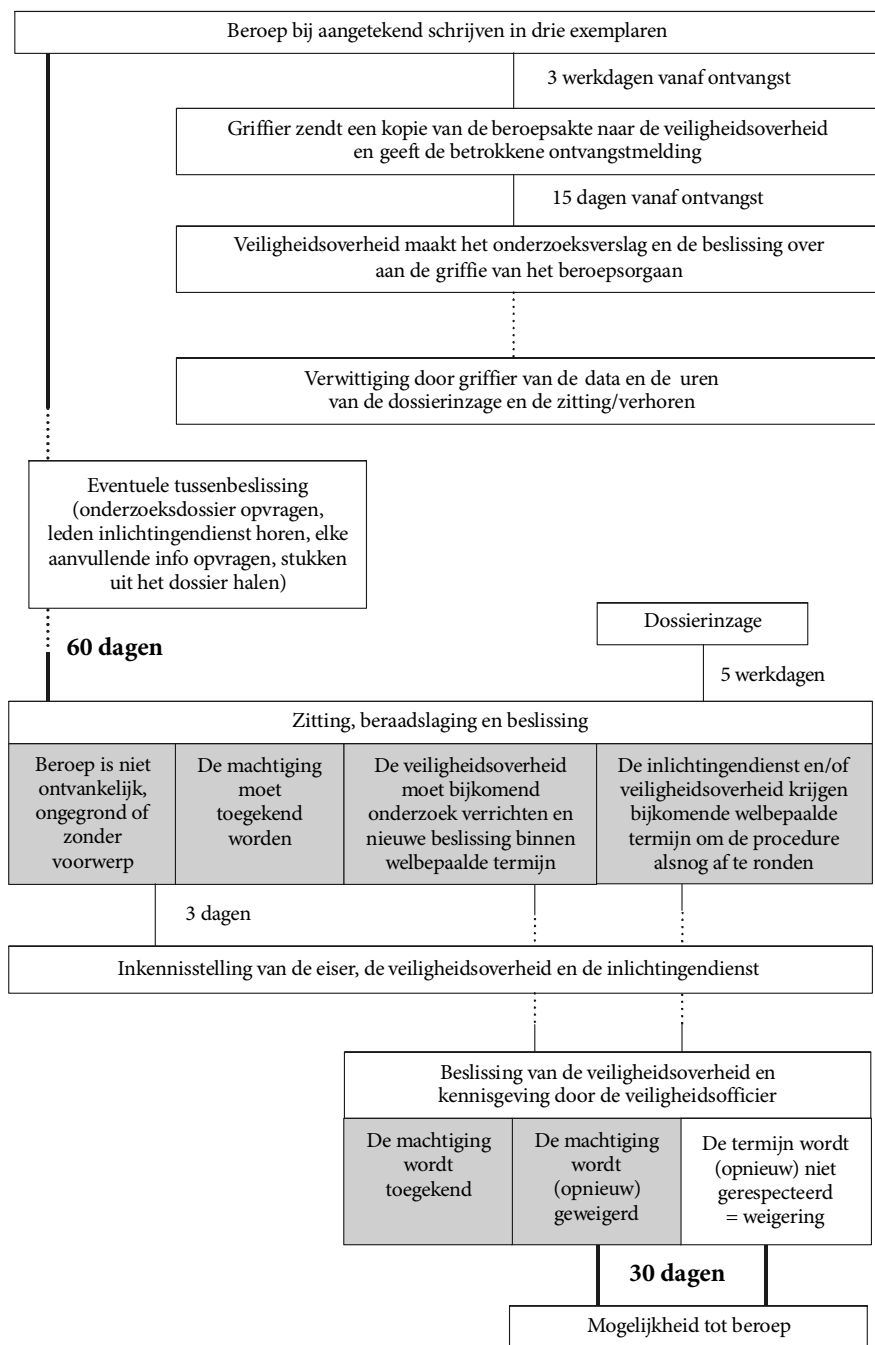
De praktijk wijst uit dat het beroepsorgaan in alle gevallen het volledige onderzoeksdossier opvraagt. Het kan, bij wijze van tussenbeslissing, echter ook andere initiatieven nemen. Indien het beroepsorgaan dit nodig acht, kan het de leden van de inlichtingendienst die het onderzoek hebben gevoerd, horen of kan het bijkomende informatie opvragen. Het kan ook beslissen dat bepaalde gegevens niet ter inzage zijn van de verzoeker en diens advocaat (zie VI.3.1.4).

Het beroepsorgaan kan verschillende beslissingen nemen:

- het beroep is onontvankelijk (bijvoorbeeld wegens laattijdigheid);
- het beroep is zonder voorwerp (bijvoorbeeld omdat intussen de machtiging werd toegekend);
- het beroep is ongegrond omdat de beslissing wettelijk tot stand is gekomen en de aangehaalde motieven afdoende zijn om de weigeringbeslissing te rechtvaardigen;
- de machtiging moet worden toegekend;
- de veiligheidsoverheid moet (op bepaalde punten) bijkomend onderzoek verrichten en binnen een welbepaalde termijn een nieuwe beslissing nemen;
- de inlichtingendienst en/of de veiligheidsoverheid die hebben nagelaten binnen de wettelijke termijn het dossier af te ronden, krijgen een bijkomende termijn.

In deze laatste twee gevallen kan de betrokkene het dossier opnieuw bij het beroepsorgaan aanhangig maken indien de machtiging opnieuw wordt geweigerd of indien de opgelegde termijn niet wordt gerespecteerd.

Schema 2. De beroepsprocedure m.b.t. de veiligheidsmachtiging

VI.3.4. DE TOEKENNINGSPROCEDURE VAN EEN VEILIGHEIDSATTEST VOOR TOEGANG TOT PLAATSEN MET GECLASSIFICEERDE GEGEVENS

De beslissing om een attest te eisen, kan alleen genomen worden door de volgende overheden:

- de leden van het College voor inlichting en veiligheid;
- de chef van de Generale Staf van de Krijgsmacht, de officieren die hij daartoe machtigt en de Defensieattachés;
- de daartoe gemachtigde leden van de ADIV;
- de daartoe gemachtigde leden van de Veiligheid van de Staat;
- de directeur-generaal van het Federaal Agentschap voor nucleaire controle;
- de secretaris van de Ministerraad;
- de persoon die het secretariaat verzekert van het Ministerieel Comité voor inlichting en veiligheid;
- de voorzitter van de Nationale Veiligheidsoverheid;
- de hoofden van diplomatieke zending of consulaire post;
- de secretaris-generaal van de FOD Buitenlandse Zaken;
- de directeur-generaal van de Buitenlandse Economische en Bilaterale Betrekkingen van de FOD Buitenlandse Zaken;
- de leidende ambtenaren aangeduid door het Ministerieel Comité voor inlichting en veiligheid.

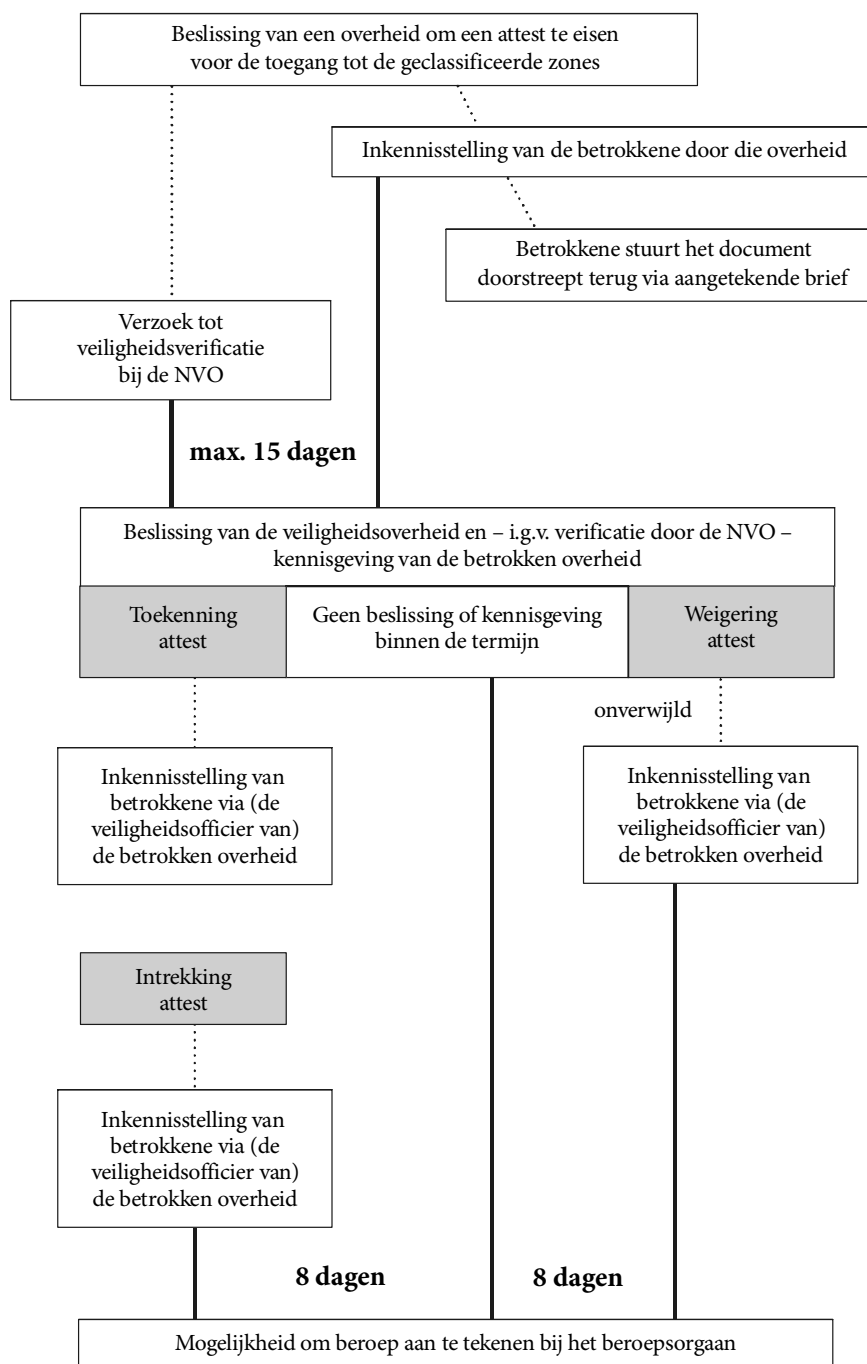
Sommige van deze overheden kunnen daarenboven zelf de verificatie verrichten. Het betreft:

- de administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat of een door hem aangewezen ambtenaar van niveau 1;
- de chef van de ADIV of een door hem aangewezen hoofdofficier;
- de directeur-generaal van het Federaal Agentschap voor nucleaire controle of een door hem aangewezen ambtenaar van niveau 1.

De andere overheden moeten een beroep doen op de Nationale Veiligheidsoverheid (NVO). In die zin verschilt de aanvang van de procedure een weinig: de drie bovenstaande gevallen moet de NVO immers niet worden ingeschakeld.

De verificatie mag maximaal vijftien dagen in beslag nemen. De werkelijke termijn wordt bepaald door de overheid die de verificatie aanvraagt. Aangezien de betrokkene die termijn onmogelijk kan kennen, wordt in het document dat hem wordt toegezonden de dag opgenomen waarop de beroepstermijn van acht dagen begint te lopen indien de beslissing niet tijdig ter kennis is gebracht.

Schema 3. De toekenningsprocedure van een veiligheidsattest voor toegang tot plaatsen met geclassificeerde gegevens

VI.3.5. DE BEROEPSPROCEDURE M.B.T. HET VEILIGHEIDSATTEST VOOR TOEGANG TOT PLAATSEN MET GECLASSIFICEERDE GEGEVENS

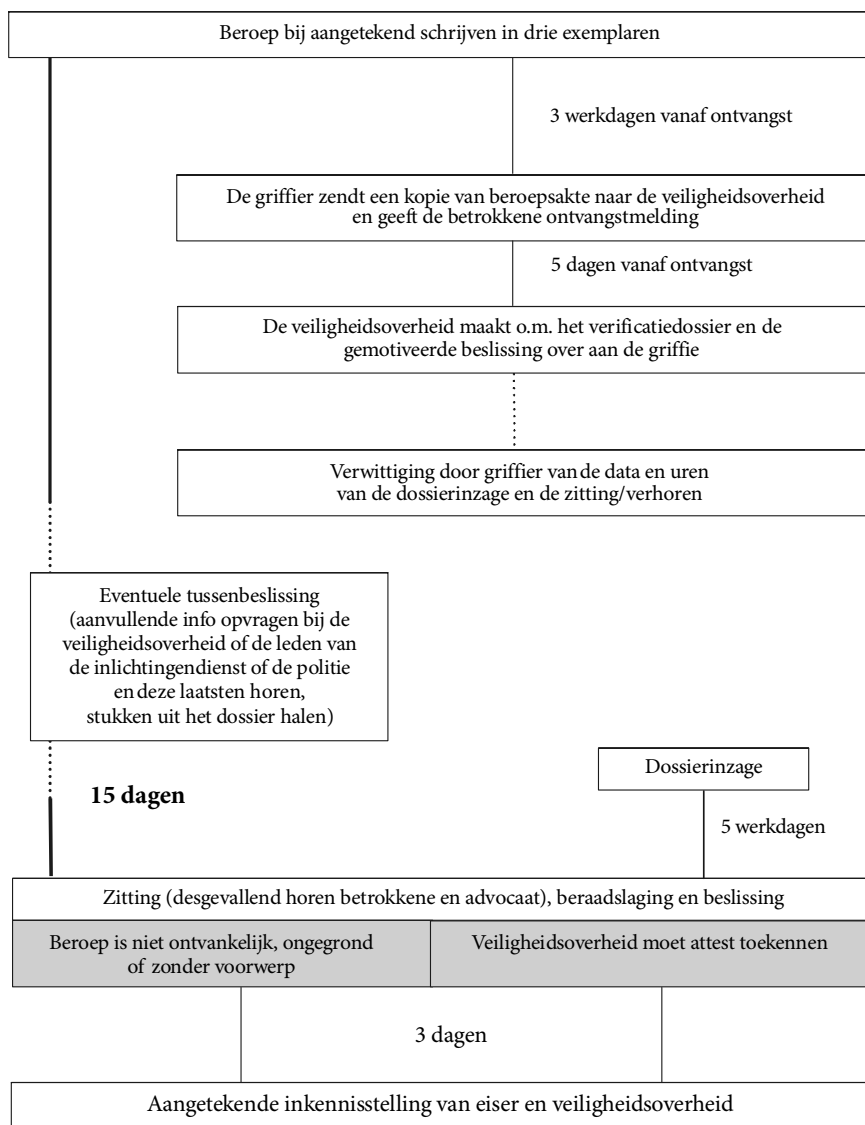
De overheid die de verificatie verrichtte, moet volgende documenten overmaken aan de griffier:

- het verificatiedossier;
- de met redenen omklede vraag tot uitvoering van de veiligheidsverificaties;
- het origineel van de met redenen omklede beslissing;
- een kopie van de kennisgeving van deze beslissing aan de eiser.

Net zoals bij de procedure in het kader van een veiligheidsmachtiging, kan het beroepsorgaan een aantal tussenbeslissingen treffen: het kan aanvullende informatie opvragen, de leden van de politie- of inlichtingendienst die hebben meegewerkt aan de verificatie horen en bepaalde stukken uit het dossier dat ter inzage ligt, verwijderen.

Anders dan bij het beroep in het kader van een veiligheidsmachtiging kan het beroepsorgaan het dossier niet terugzenden naar de veiligheidsoverheid en hen bijkomende onderzoeksopdrachten geven en/of een bijkomende termijn verlenen. De termijn waarbinnen het beroepsorgaan moet beraadslagen, is vastgesteld op vijftien dagen te rekenen vanaf de aanhangigmaking van het beroep.

Schema 4. De beroepsprocedure m.b.t. het veiligheidsattest voor toegang tot plaatsen met geclassificeerde gegevens

VI.3.6. DE TOEKENNINGSPROCEDURE VOOR DE VEILIGHEIDSATTESTEN VOOR EEN BEPAALDE PLAATS OF EEN EVENEMENT

Omdat slechts welbepaalde, publieke overheden dergelijke attesten kunnen eisen en sommigen daarvan ook zelf tot de veiligheidsverificatie kunnen overgaan en omdat de aanvraag daarenboven betrekking kan hebben op eigen plaatsen en/of evenementen of die van anderen, kunnen er zich in de praktijk vier verschillende situaties voordoen:

- verificaties aangevraagd door een publieke overheid die eveneens verificaties mag verrichten en die de verificaties wil verrichten voor plaatsen of evenementen van derden (bv. het Crisiscentrum van de Regering voor evenementen die zij niet zelf organiseert);
- verificaties aangevraagd door een publieke overheid die eveneens verificaties mag verrichten en die de verificaties wil verrichten voor haar eigen plaatsen of evenementen (bv. het Crisiscentrum van de Regering voor haar eigen lokalen).
- verificaties aangevraagd door een publieke overheid die zelf geen verificaties mag verrichten (en haar vraag dus moest richten tot het Crisiscentrum van de Regering¹⁴⁶) en die de aanvraag doet voor plaatsen of evenementen van andere overheden (bv. de burgemeester voor lokalen van particulieren in zijn gemeente);
- verificaties aangevraagd door een publieke overheid die zelf geen verificaties mag verrichten (en haar vraag dus moest richten tot het Crisiscentrum van de Regering¹⁴⁷) en die de aanvraag doet voor haar eigen plaatsen of evenementen (bv. de burgemeester voor het gemeentehuis).

Indien de NVO wordt aangezocht om verificaties te verrichten, beschikt zij over een termijn van maximaal vijf dagen om de verzoekende overheid ervan in kennis te stellen dat zij van oordeel is dat de aanvraag indruist tegen de wet. De verzoekende overheid kan hiertegen te allen tijde beroep aantekenen.

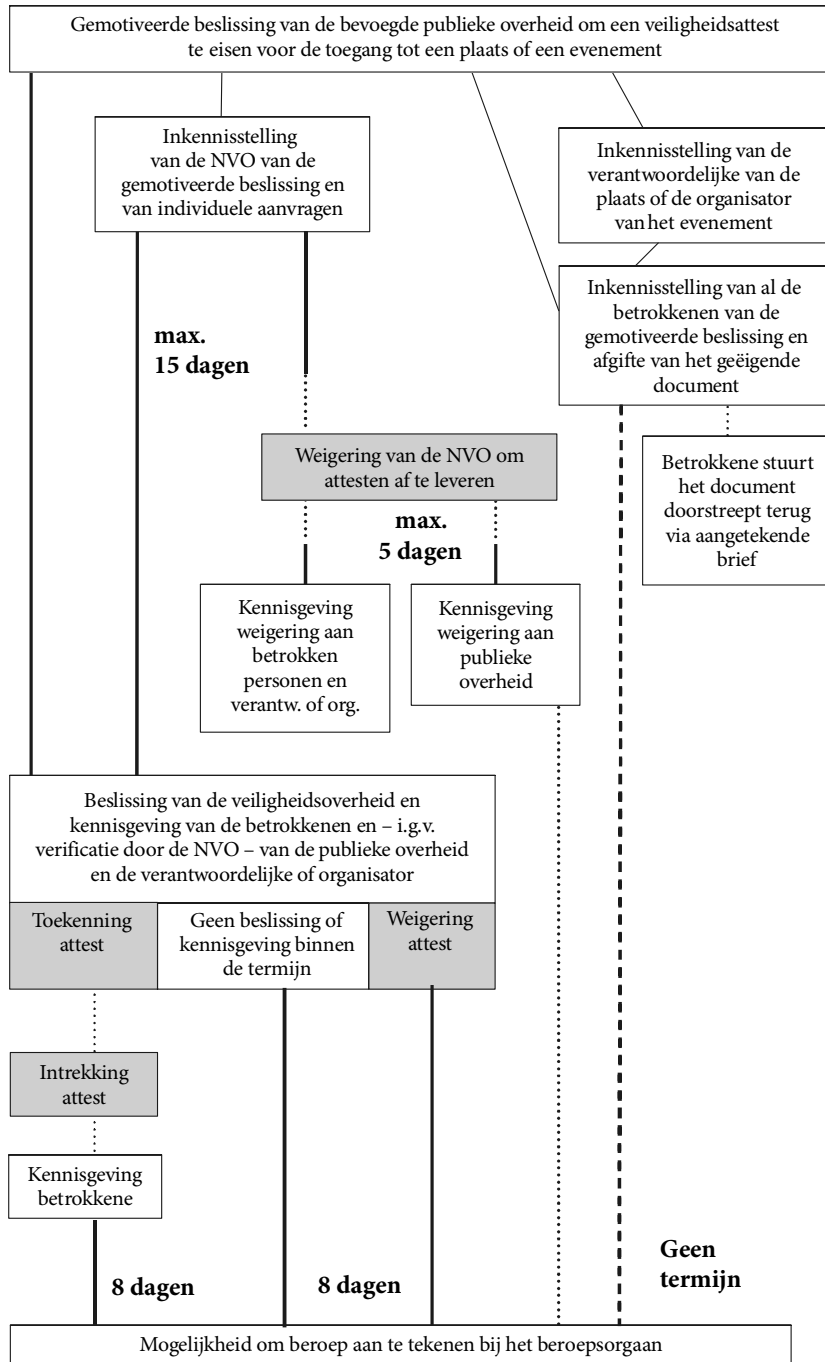
Indien de NVO echter van oordeel is dat het verzoek om verificaties gerechtvaardigd is, beschikt zij over de door de verzoekende overheid bepaalde termijn die niet langer kan zijn dan vijftien dagen om de eigenlijke veiligheidsverificaties uit te voeren en een beslissing te nemen in individuele dossiers.

Indien het attest wordt geweigerd of indien de betrokkene niet in kennis is gesteld van een beslissing op de datum vermeld in het document dat hem bij het begin van de procedure werd toegezonden, dan kan hij of zij binnen acht dagen de zaak aanhangig maken bij het beroepsorgaan. Maar de betrokkene zou ook beroep kunnen aantekenen tegen de normatieve beslissing om voor een bepaalde plaats of een bepaald evenement attesten te eisen. In dat geval is hij of zij aan geen termijn onderworpen.

¹⁴⁶ Vanaf 1 januari 2007 komt deze taak toe aan de NVO. In het schema werd hiermee reeds rekening gehouden.

¹⁴⁷ *Idem.*

Schema 5. De toekenningsprocedure voor de veiligheidsattesten voor een bepaalde plaats of een evenement

VI.3.7. DE BEROEPSPROCEDURE M.B.T. VEILIGHEIDSATTESTEN VOOR EEN BEPAALDE PLAATS OF EEN BEPAALD EVENEMENT

De beroepsprocedure en de mogelijkheden en de verplichtingen van het beroepsorgaan zijn identiek aan de procedure tegen de weigering om een attest te verlenen voor de toegang tot een plaats waar zich geclassificeerde documenten bevinden (zie VI.3.5).

De overheid die de verificatie verrichtte, moet volgende documenten overmaken aan de griffier van het beroepsorgaan:

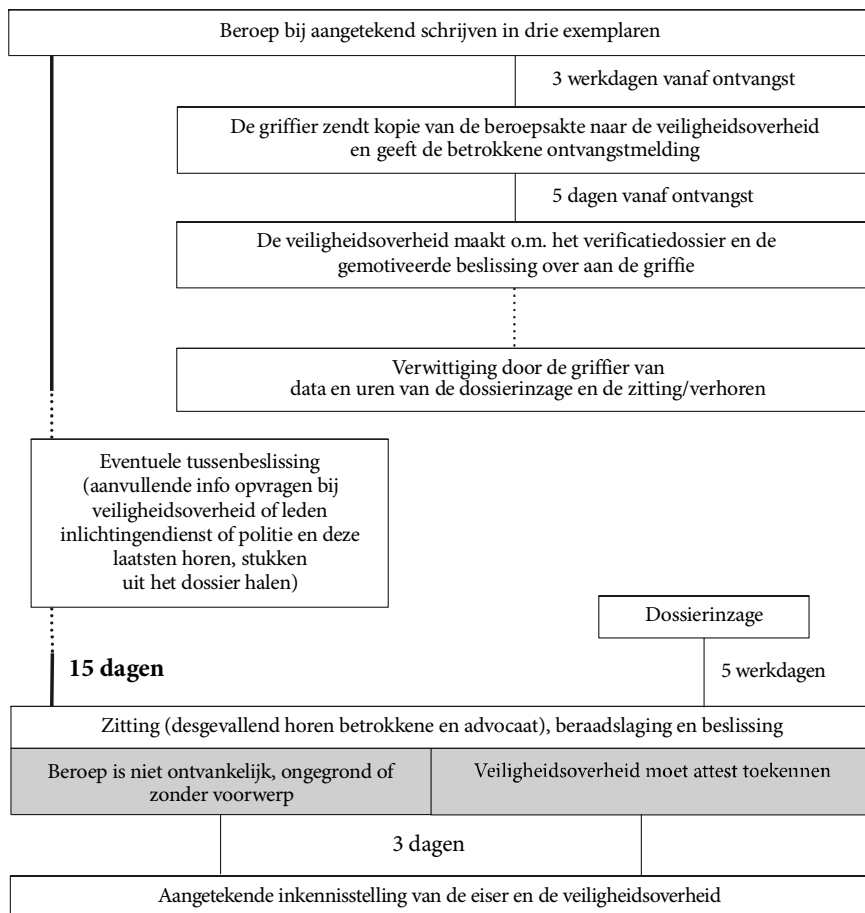
- het verificatiedossier;
- de met redenen omklede vraag tot uitvoering van de veiligheidsverificaties;
- het origineel van de met redenen omklede beslissing;
- een kopie van de kennisgeving van deze beslissing aan de eiser.

Het beroepsorgaan kan aanvullende informatie opvragen, de leden van de politie- of inlichtingendienst die meegewerkt hebben aan de verificatie horen en bepaalde stukken uit het dossier dat ter inzage ligt, verwijderen.

Het beroepsorgaan kan het dossier niet terugzenden naar de veiligheidsoverheid en hen bijkomende onderzoeksopdrachten geven en/of een bijkomende termijn verlenen.

De termijn waarbinnen het beroepsorgaan moet beraadslagen, is vastgesteld op vijftien dagen te rekenen vanaf de aanhangigmaking van het beroep.

Schema 6. De beroepsprocedure m.b.t. veiligheidsattesten voor een bepaalde plaats of een bepaald evenement

VI.3.8. DE TOEKENNINGSPROCEDURE INZAKE VEILIGHEIDSADVIEZEN

Elke administratieve overheid die een veiligheidsadvies wenst vooraleer een vergunning of een toelating toe te kennen aan personen, moet die normatieve beslissing motiveren en ter kennis brengen van de NVO én van alle personen die aan een verificatie zullen of kunnen worden onderworpen. Die personen kunnen tegen die normatieve beslissing beroep aantekenen bij het beroepsorgaan. Zij zijn hierbij niet aan een termijn onderworpen.

Indien de NVO wordt aangezocht om verificaties te verrichten, beschikt zij over een termijn van maximaal vijftien dagen om de verzoekende overheid ervan in kennis te stellen dat zij van oordeel is dat de normatieve beslissing indruist tegen de wet. De verzoekende overheid kan hiertegen beroep aantekenen.

Indien de NVO van oordeel is dat het verzoek om verificaties gerechtvaardigd is, beschikt zij over een termijn van maximaal één maand. Indien binnen die termijn geen advies werd verleend, stelt de administratieve overheid de veiligheidsoverheid in gebreke om een advies te verlenen binnen de termijn die zij bepaalt. Indien bij het verstrijken van de termijn nog steeds geen antwoord werd gegeven, wordt het veiligheidsadvies geacht positief te zijn.

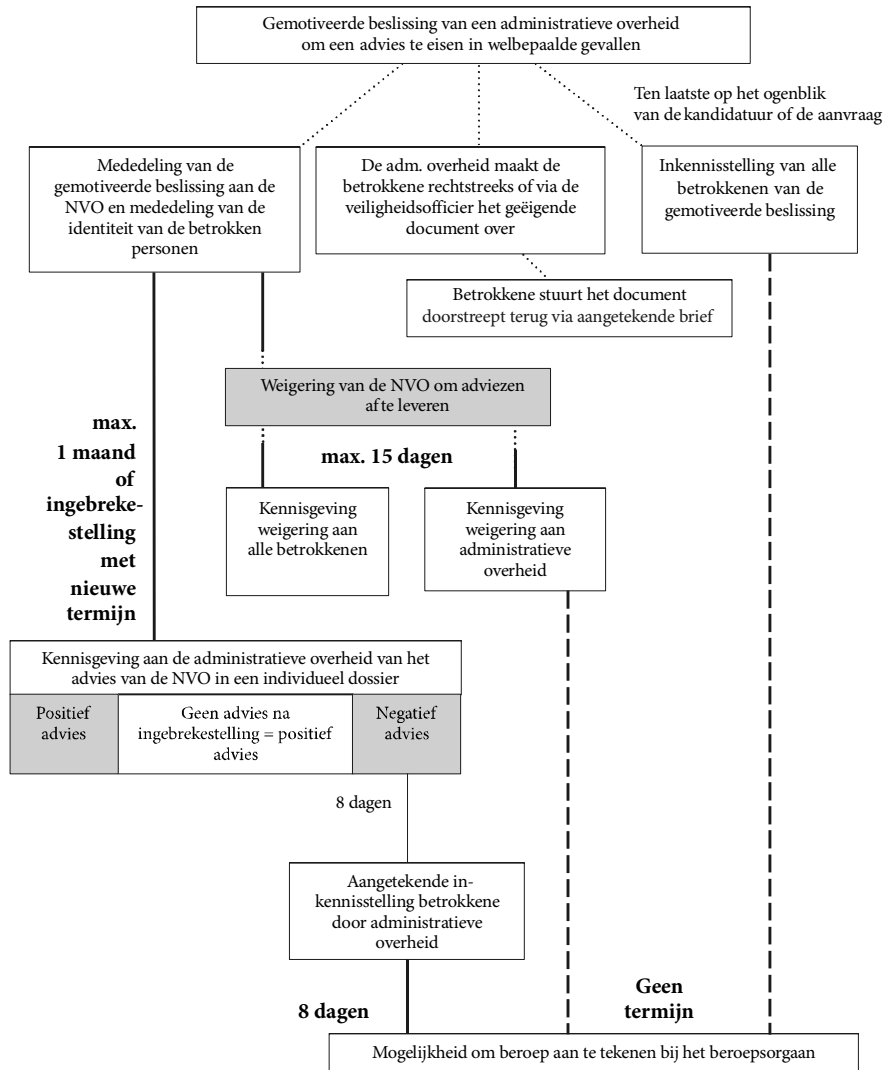
Indien het veiligheidsadvies negatief is, beschikt de betrokkene over een termijn van acht dagen vanaf de in kennisstelling om beroep aan te tekenen.

Indien het veiligheidsadvies positief is, kan de administratieve overheid die om het advies verzocht nog steeds de vergunning weigeren, bijvoorbeeld omdat niet is voldaan aan de andere gestelde voorwaarden. Tegen deze weigering kan uiteraard geen beroep worden aangetekend bij het beroepsorgaan; hiervoor is alleen de Raad van State of de gewone rechter bevoegd.

Het advies is in principe 'geldig' zolang de vergunning of de toelating geldig is. Maar dit belet niet dat de NVO op basis van nieuwe gegevens kan beslissen om alsnog een negatief advies te formuleren en dit toe te sturen aan de administratieve overheid. Ook hiertegen kan de betrokkene beroep aantekenen.

De griffie van het beroepsorgaan inzake veiligheidsmachtigingen,
-attesten en -adviezen

Schema 7. De toekenningsprocedure inzake veiligheidsadviezen

VI.3.9. DE BEROEPSPROCEDURE M.B.T. DE VEILIGHEIDSADVIEZEN

Behoudens het feit dat het beroepsorgaan over dertig i.p.v. vijftien dagen beschikt om het beroep te behandelen, verschilt de procedure omzeggens niet van de procedure tegen de weigering of de intrekking van veiligheidsattesten (zie VI.3.5 en VI.3.7). Het beroepsorgaan kan vier verschillende beslissingen treffen:

- zij kan het beroep onontvankelijk verklaren (bijvoorbeeld wegens laattijdigheid);
- zij kan het beroep zonder voorwerp verklaren (bijvoorbeeld omdat de betrokkene geen vergunning meer wenst te bekomen);
- zij kan een positief advies verlenen;
- zij kan een negatief advies verlenen.

Het positieve of negatieve advies wordt o.m. naar de betrokken administratieve overheid toegezonden die de procedure over de toekenning van de vergunning of toelating verder zet. Deze overheid kan in principe drie verschillende beslissingen treffen in geval van een positief of een negatief advies van het beroepsorgaan.

Mogelijke beslissingen van de administratieve overheid na een positief advies van het beroepsorgaan zijn:

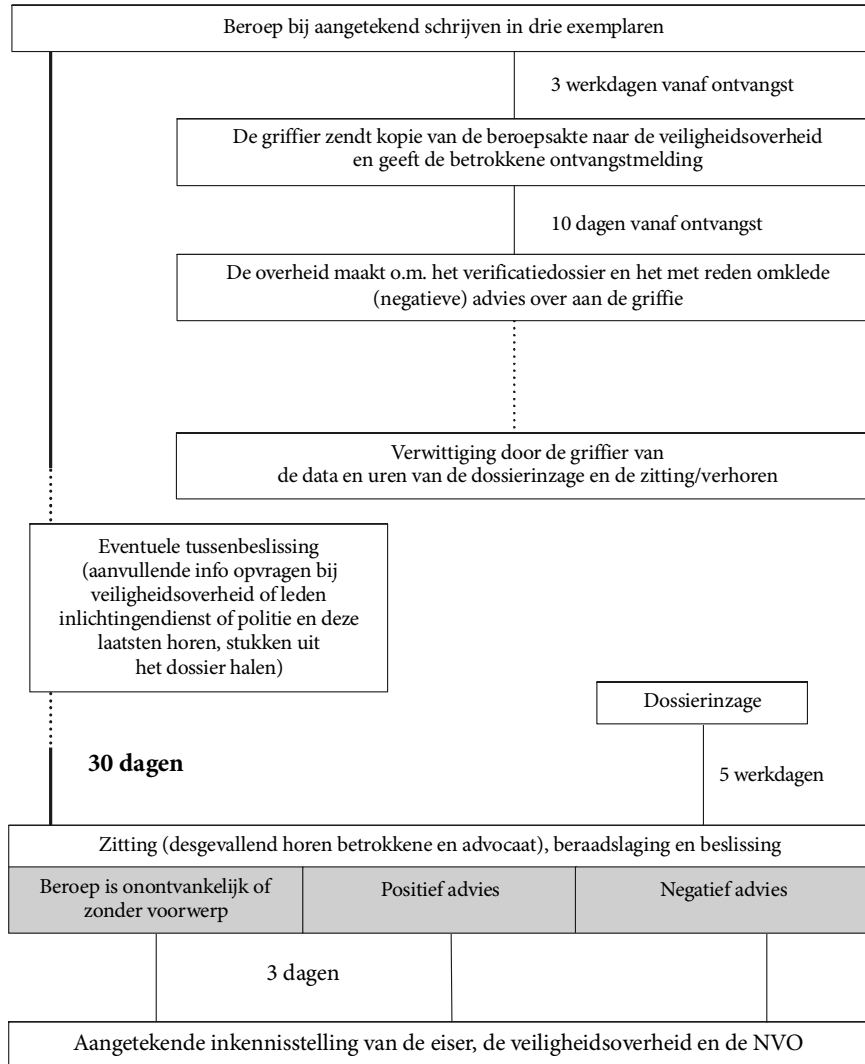
- de vergunning of toelating wordt toegekend;
- de vergunning of toelating wordt niet toegekend omdat niet voldaan is aan de andere gestelde toekenningvoorwaarden;
- de vergunning of toelating wordt niet toegekend ondanks het positieve advies (de administratieve overheid moet hier expliciet motiveren waarom ze het positieve advies niet volgt).

Mogelijke beslissingen van de administratieve overheid na een negatief advies van het beroepsorgaan zijn:

- de vergunning of toelating wordt toegekend (dit zal niet snel voorkomen);
- de vergunning of toelating wordt niet toegekend omdat niet voldaan is aan de andere gestelde toekenningvoorwaarden;
- de vergunning wordt niet toegekend louter omwille van het negatieve advies. In dit geval voorziet de wet expliciet dat er geen beroep (bv. bij de Raad van State) mogelijk is.

Wat dit laatste punt betreft, besliste het Arbitragehof op 18 oktober 2006 dat het negatieve advies van het beroepsorgaan eigenlijk een beslissing is en dat de wetgever dan ook elke beroepsmogelijkheid tegen de administratieve overheid die zich hierbij aansluit, mocht uitsluiten.

Schema 8. De beroepsprocedure m.b.t. veiligheidsadviezen

VI.3.10. DE BEROEPSPROCEDURE TEGEN DE NORMATIEVE ADMINISTRATIEVE RECHTSHANDELINGEN

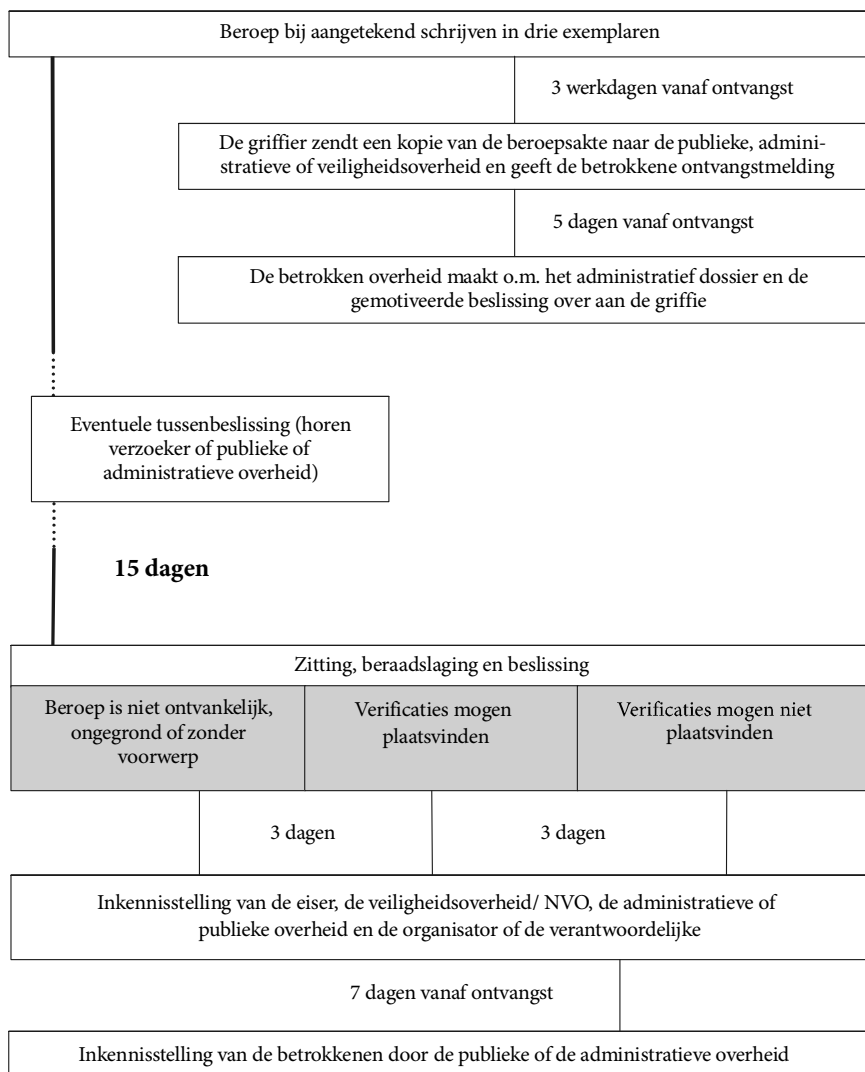
Er kan in vier gevallen beroep worden aangetekend tegen normatieve administratieve rechtshandelingen waarbij een overheid beslist over te gaan tot veiligheidsverificaties:

- een publieke overheid wil voor een bepaalde plaats of een gebeurtenis veiligheidsattesten aanvragen terwijl dit niet conform de wet is;
- een administratieve overheid wil voor een bepaalde toelating of een vergunning veiligheidsadviezen aanvragen terwijl dit niet conform de wet is;
- de NVO weigert op verzoek van een publieke overheid verificaties uit te voeren voor welbepaalde veiligheidsattesten.
- de NVO weigert op verzoek van een administratieve overheid verificaties uit te voeren voor welbepaalde veiligheidsadviezen.

De administratieve of publieke overheid die de beslissing had genomen om in bepaalde gevallen verificaties te verrichten, maakt het administratief dossier dat ter voorbereiding van die beslissing werd genomen over aan het beroepsorgaan, samen met de gemotiveerde beslissing.

De beroepsprocedure heeft geen schorsende werking. Het Arbitragehof stelde in zijn arrest nr. 151/2006 van 18 oktober 2006 dat dit niet indruist tegen artikel 13 EVRM dat een daadwerkelijke rechtshulp vereist. Een schorsende werking is immers alleen nodig wanneer de tenuitvoerlegging moet belet worden van een maatregel die in strijd is met het EVRM en waarvan de gevolgen mogelijks onomkeerbaar zijn. Daarenboven stelde het Arbitragehof vast dat de beroepsprocedure en de kennisgeving van de beslissing aan strikte termijnen is onderworpen. Hieruit leidde het Arbitragehof redelijkerwijze af dat het niet de bedoeling is, behoudens imminent veiligheidsgevaar, de verificatie te laten plaatsgrijpen alvorens het beroepsorgaan uitspraak heeft gedaan.

Schema 9. De beroepsprocedure tegen de normatieve administratieve rechtshandeling

VI.4. KWANTITATIEVE BENADERING

Onder deze hoofding worden de aard van de bestreden beslissingen, de hoedanigheid van de bevoegde overheden en van de verzoekers en de aard van de beslissingen van het beroepsorgaan binnen de verschillende beroepsprocedures cijfermatig weergegeven. Naast de telling voor het werkingsjaar 2006 werd ook de periode juni-december 2005 opgenomen. Dit loopt gelijk met de aanvangsperiode van het nieuw samengestelde beroepsorgaan.

Tabel 1. De betrokken veiligheidsoverheid

	6 juni / 31 december 2005	2006
NVO	9	24
Veiligheid van de Staat	0	4
ADIV	3	15
Crisiscentrum	1	3
FANC	0	2
Federale politie	0	2
TOTAAL	13	50

Tabel 2. De aard van de bestreden beslissing

	6 juni / 31 december 2005	2006
Veiligheidsmachtigingen		
Vertrouwelijk	1	6
Geheim	6	21
Zeer geheim	1	9
SUBTOTAAL	8	36
Weigering	6	24
Intrekking	2	8
Machtiging voor beperkte duur	0	1
Machtiging voor lager niveau	0	2
Geen beslissing binnen termijn	0	1
Geen beslissing binnen verlengde termijn	0	0
SUBTOTAAL	8	36

De griffie van het beroepsorgaan inzake veiligheidsmachtigingen,
-attesten en -adviezen

	6 juni / 31 december 2005	2006
Veiligheidsattesten geclassificeerde documenten		
Weigering	0	2
Intrekking	0	0
Geen beslissing binnen termijn	0	0
Veiligheidsattesten plaats of gebeurtenis		
Weigering	1	5
Intrekking	0	0
Geen beslissing binnen termijn	0	7
Veiligheidsadviezen		
Negatief advies	4	0
'Herroeping' van een positief advies	0	0
Normatieve rechtshandelingen		
Beslissing van publieke overheid om attesten te eisen	0	0
Weigering NVO om verificaties voor attesten te verrichten	0	0
Beslissing van administratieve overheid om adviezen te eisen	0	0
Weigering NVO om verificaties voor adviezen te verrichten	0	0
TOTAAL	13	50

Tabel 3. De aard van de verzoeker i.g.v. veiligheidsmachtigingen

	6 juni / 31 december 2005	2006
Ambtenaar	2	11
Militair	3	14
Particulier	3	11
Rechtspersoon	0	0

Tabel 4. De taal van de verzoeker

	6 juni / 31 december 2005	2006
Franstalig	6	32
Nederlandstalig	7	18
Duitstalig	0	0
Anderstalig	0	0

Tabel 5. Aard van de door het beroepsorgaan genomen voorbereidende beslissingen

	6 juni / 31 december 2005	2006
Volledig dossier opvragen (1)	14	43
Aanvullende informatie opvragen (2)	3	5
Horen lid overheid (3)	0	1
Beslissing voorzitter (4)	0	0
Informatie uit dossier halen door beroepsorgaan (5)	6	4
Informatie uit dossier halen door inlichtingendienst (6)	0	0

- (1) Het beroepsorgaan beschikt over de mogelijkheid het gehele onderzoeksdossier bij de veiligheidsoverheden op te vragen. Aangezien dit dossier meer gegevens bevat dan het onderzoeksverslag alleen, wordt systematisch hieraan verzocht.
- (2) Daarnaast heeft het beroepsorgaan de mogelijkheid om tijdens de procedure aanvullende informatie die zij nuttig acht, op te vragen.
- (3) Het beroepsorgaan kan beslissen de leden van de inlichtingen- en politiediensten of van de veiligheidsoverheden die aan het veiligheidsonderzoek of de -verificatie hebben meegewerkt, te horen.
- (4) De voorzitter van het beroepsorgaan kan beslissen dat het lid van de inlichtingendienst bepaalde gegevens geheim houdt tijdens zijn verhoor.
- (5) Indien de betrokken inlichtingendienst hierom verzoekt, kan het beroepsorgaan beslissen dat bepaalde informatie uit het dossier dat aan de verzoeker ter inzage zal worden voorgelegd, wordt gehaald.
- (6) Indien het informatie betreft die afkomstig is van een buitenlandse inlichtingendienst, beslist de Belgische inlichtingendienst zelf of de informatie ter inzage is. Dit is een aspect van de toepassing van de zgn. 'derdenregel'.

Tabel 6. Wijze waarop de verzoeker zijn rechten van verdediging gebruikt

	6 juni / 31 december 2005	2006
Dossierinzage door verzoeker	11	23
Horen van de klager / advocaat	11	25

De griffie van het beroepsorgaan inzake veiligheidsmachtigingen,
-attesten en -adviezen

Tabel 7. Aard van de beslissingen van het beroepsorgaan

	6 juni / 31 december 2005	2006
Veiligheidsmachtigingen		
Onontvankelijk	0	1
Zonder voorwerp	0	3
Ongegrond	3	13
Gegronnd (volledige of gedeeltelijke toekenning)	3	13
Bijkomende onderzoeksdaden door overheid	1	3
Bijkomende termijn voor overheid	0	0
Veiligheidsattesten geclassificeerde documenten		
Onontvankelijk	0	0
Zonder voorwerp	0	0
Ongegrond	0	0
Gegronnd (toekenning)	0	1
Veiligheidsattesten plaats of gebeurtenis		
Onontvankelijk	0	1
Zonder voorwerp	0	0
Ongegrond	0	3
Gegronnd (toekenning)	0	2
Veiligheidsadviezen		
Onontvankelijk	0	0
Zonder voorwerp	0	0
Negatief advies	2	0
Positief advies	1	0
Normatieve rechtshandelingen		
Onontvankelijk	0	0
Zonder voorwerp	0	0
Gegronnd	0	0
Ongegrond	0	0
TOTAAL	10	40

VI.5. BESLUIT

Het beroepsorgaan is een aparte entiteit die juridisch volledig onderscheiden is van het Vast Comité I, ook al 'levert' het Comité personele en materiële middelen voor de werking ervan en dit onder de vorm van het voorzitterschap en van de griffiefunctie. Het komt dan ook niet aan het Vast Comité I toe eventuele aanbevelingen te formuleren voor de verbetering van de werking van het beroepsorgaan.¹⁴⁸

Toch wil het Vast Comité I opmerken dat er rekening mee moet worden gehouden dat de tijd die de voorzitter van het Vast Comité I en zijn griffier moeten besteden binnen het beroepsorgaan, onvermijdelijk ten koste gaat van de controleopdracht. Momenteel is deze tijdsinvestering eerder beperkt, maar het Vast Comité I meent uit de contacten en inlichtingen waarover het beschikt te kunnen opmaken dat het aantal dossiers in de toekomst kan toenemen. Het Comité heeft immers de indruk dat de procedure voor betrouwbaarheidsonderzoeken waarbij informatie of adviezen van de inlichtingendiensten wordt gevraagd (m.n. voor veiligheidsattesten of -adviezen) nog onvoldoende gekend is en dus niet wordt toegepast door de organen die deze verplichting moeten nakomen.¹⁴⁹ Dit heeft uiteraard gevolgen voor het aantal beroepen. Vanuit zijn wettelijke opdracht wil het Vast Comité I daarom te gepasten tijde onderzoeken of de wettelijke regeling ter zake volkomen wordt gerespecteerd.

---

¹⁴⁸ Het beroepsorgaan is overigens zelf wettelijk verplicht een jaarverslag op te stellen.

¹⁴⁹ Het Vast Comité I kon dit reeds vaststellen m.b.t. de toekenning van wapenvergunningen, zie VAST COMITÉ I, *Activiteitenverslag 2005*, 93 (www.comiteri.be).